

nego pracownika IF UZ - prof. UZ, dr. hab. Roberta Leszki, który przeszedł na emeryturę. Prof. Leszko urodził się 17 maja 1937 r. w Vieux Condé we Francji. Studia w WSP w Opolu skończył w 1959 r., uzyskując stopień magistra matematyki, natomiast stopień doktora nauk humanistycznych otrzymał 13 października 1971 r. (na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie rozprawy pt.: *Pewne diadyczne systemy logiki pytań*; promotorem dysertacji był prof. T. Kubiński). Kolejny stopień naukowy - doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie filozofii - uzyskał 9 kwietnia 1984 r. uchwałą Rady Wydziału Nauk Społecznych UAM w Poznaniu na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. *Charakterystyka złożonych pytań liczbowych przez grafy i macierze*. Od 1991 r. pracował w zielonogórskiej WSP jako prof. nadzwyczajny, zaś w 1995 r. został profesorem nowo powstałego Instytutu Filozofii WSP (obecnie będącego w strukturach Uniwersytetu Zielonogórskiego).

Prof. Leszko swą pracę naukowo-dydaktyczną rozpoczął w 1959 r. w szkolnictwie średnim Zielonej Góry, gdzie uczył do 1970 r. W tym też roku podjął pracę w szkolnictwie wyższym, przechodząc kolejne szczeble kariery naukowej. Oprócz kariery naukowej prof. Leszko czynnie włączał się w sprawy organizacyjne w WSP, gdzie pełnił liczne funkcje: (1) prodziekana Wydziału Matematyki, Fizyki i Techniki (1973-1978); (2) prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą (1984-1990); (3) zastępcy dyr. Inst. Matematyki (1987-1990); (4) kierownika Zakładu Dydaktyki Matematyki (1990-1993); (5) dziekana Wydziału Matematyki, Fizyki i Techniki (1991-1993); (6) zastępcy dyr. Inst. Filozofii (1996-1999).

Prof. Leszko jest członkiem *Lubuskiego Towarzystwa Naukowego*, *Polskiego Towarzystwa Filozoficznego* i *Polskiego Towarzystwa Matematycznego*. Za swoją pracę zawodową naukową i społeczną był wielokrotnie wyróżniany. Otrzymał m.in.: (1) w 1971 r. Odznakę Honorową za zasługi dla rozwoju woj. zielonogórskiego; (2) w 1976 r. nagrodę ministra NSW i T st. III za osiągnięcia w dziedzinie dyd.-wych.; (3) w 1981 r. Medal KEN; (4) w 1984 r. Medal 40-lecia PL; (5) w 1985 r. nagrodę ministra N i SW st. III z tyt. osiągnięć naukowych; (6) w 1990 r. Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski oraz Odznakę za zasługi dla woj. legnickiego. Prof. Leszko ponadto zdobył Złotą Odznakę ZNP oraz szereg innych wyróżnień.

Twórczość naukowa prof. Leszki w znacznej mierze poświęcona jest logice erotetycznej (logice pytań). Prace te, zaczynając od rozprawy doktorskiej, zawierają autorskie konstrukcje kilku systemów logiki pytań, następne prace poświęcone badaniom nad pytaniami, w których prof. Leszko posługuje się także narzędziami współczesnej matematyki, a w szczególności teorią grafów i teorią macierzy. Pracy naukowej profesora towarzyszyło zainteresowanie problemami dydaktyki - opublikował szereg tekstów dotyczących nauczania matematyki. Natomiast cała bibliografia prac profesora obejmuje dwie monografie, ponad 30 artykułów naukowych oraz kilka innych tekstów.

Profesora Leszkę żegnali pracownicy IF UZ, podkreślając jego duży wkład w budowanie Instytutu Filozofii UZ oraz wyrażając żal, że tej klasy naukowiec już opuszcza naszą uczelnię.

Stanisław Hanuszewicz

PRZYPISY

¹Niektóre informacje zaczerpnięto ze strony Internetowej: <http://www.ifil.uz.zgora.pl/index.php?leszko>

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> Wystawa „Europejska Architektura + Energia”

Na wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska, kierunku *architektura i urbanistyka* rok 2010 będzie rokiem wydarzeń. Przewidziany jest cykl konferencji, warsztatów i prelekcji pod wspólnym tytułem **Energia - budownictwo, mobilność, przestrzeń**.

Rok ten zapoczątkowała wystawa prac nagrodzonych na pierwszym europejskim konkursie architektonicznym pt.: „**Energia + Architektura**”, który po raz pierwszy w ubiegłym roku zorganizowały dwa niemieckie zrzeszenia architektów BDA oraz techników budownictwa i energetyki. Obowiązującym standardem na Zachodzie jest, że budynki projektowane i realizowane są pod kątem racjonalnego wykorzystania energii, integracji energii odnawialnej oraz produkcji własnej energii. Budynek staje się estetycznym zbieraczem i przetwórcą energii. Często zastosowane techniki są widocznymi elementami fasad lub konstrukcji.

Koncepcje energetyczne są integralną częścią architektury i wymagają współdziałania przedstawicieli różnych dziedzin od samego początku projektowania.

Kryteriami konkursu były: pełnowartościowe rozwiązanie architektoniczne - od idei do realizacji obiektu, estetyka obiektu, ład przestrzenny, rozwiązania w aspekcie zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska naturalnego, funkcjonalność obiektu, zastosowanie i integracja wydajnych technologii energetycznych wewnątrz i na zewnątrz obiektu oraz wykorzystanie odnawialnej energii.

Konkurs rozstrzygnięty został w grudniu 2009 r. Zwyciężył obiekt biurowy dla 750 pracowników w Luksemburgu, Rozbudowa Europejskiego Banku Inwestycyjnego, architekt: Ingenhoven Architekten z Düsseldorfu. Ponadto wyróżnione zostały budowle: Muzeum sztuki nowoczesnej w Bozen nad Jeziorem Bodeńskim, Szkoła przedpodstawowa w miejscowości Lexemburg-Hamm w Szwajcarii, Hala produkcyjna zakładów Hilti w Thüringen w Austrii oraz budynek dla gości ETH (Politechniki) w Zurychu.

Zwiedzający mogli zapoznać się w sumie z 12 obiektami, prezentującymi prawie całe spektrum nowoczesnej architektury, począwszy od budynków mieszkalnych, budynków dla opieki społecznej, poprzez obiekty szkolne, uczelniane i muzealne do przemysłowych, i usługowych.

Założenie urbanistyczne i projekt architektoniczny decydują o tym, w jakim zakresie i jakich materiałów wymagała będzie realizacja obiektu. Ile zużywał on będzie energii w czasie budowy, ale przede wszystkim jak kosztowna będzie jego eksploatacja oraz jak będzie oddziaływał na środowisko, zwłaszcza ile będzie wydzielał dwutlenku węgla.

Z uwagi na postępującą świadomość i odpowiedzialność ekologiczną społeczeństwa oraz w związku ze wzrastającymi cenami materiałów opałowych, kryteria zrównowa-

żonego rozwoju, ekologiczna urbanistyka i architektura stają się najważniejszymi kryteriami projektu architektonicznego przyszłości, również w Polsce. Ponieważ brak jest jeszcze miejscowych przykładów, uważam, że należy korzystać z doświadczeń zdobytych na Zachodzie, np. u sąsiadów w Niemczech. Spośród 13 tys. budynków pasywnych w Niemczech można wybrać wiele dobrych przykładów, a decyzje oprzeć na 18 letnich doświadczeniach eksploatacyjnych. Ponadto do akcji Komisji Europejskiej przeciwdziałania zmianom klimatu przyłączają się ciągle całe europejskie miasta, zobowiązując się do ograniczenia emisji dwutlenku węgla o 20 proc. do roku 2020. W Polsce prekursorem jest Bielsko-Biała. Niektóre miasta są już obecnie na najlepszej drodze do osiągnięcia celu wyznaczonego na 2020 rok. W niemieckim Heidelbergu, który jest na tym polu szczególnie aktywny, ustanowiono agencję doradzącą mieszkańcom miasta, jak oszczędzać energię. W ciągu ostatnich dziesięciu lat emisję CO² w budynkach miejskich udało się ograniczyć o prawie 40 proc.

Przykłady przedstawione na wystawie stanowią dowody na to, że koncepcje energetyczne budynku oraz ich innowacyjne rozwiązania techniczne mogą stać się atrakcyjnymi elementami architektury, często również interesującymi widocznymi elementami fasad, mogą być również atrakcyjnymi detalami architektonicznymi. Wystawa miała na celu uwidocznienie, że świadome projektowanie i realizacja budynków oszczędnych energetycznie (dziś realizuje się już domki jednorodzinne produkujące więcej energii, niż wynosi ich zapotrzebowanie i nadwyżkę wykorzystują do zasilania samochodów) nie tylko nie ogranicza architektów ale nawet otwiera przed nimi nowe możliwości kształtowania obiektów i przestrzeni. Wystawa wskazała również konieczność interdyscyplinarnego podejścia do projektu architektonicznego, na konieczność współpracy z urbanistą, instalatorami różnych branż w ramach skoordynowanego i integralnego procesu projektowania.

W wielu pracach widoczny był wręcz zaskakujący wynik współpracy urbanistów i architektów z branżowcami.

Tak pozytywne wyniki w zakresie ładu przestrzennego i jakości architektury są możliwe, jeżeli jest odpowiednie zainteresowanie ze strony inwestorów, dość często to oni stawiają wymagania. Jeżeli dotychczas nie tak ważne były kształt czy wystrój architektoniczny obiektu to przesłanki ekonomiczne w zakresie kosztów realizacji i utrzymania obiektów będą w przyszłości, również w Polsce, stanowiły ważne kryterium decyzji inwestora o wyborze architektury. Przedstawione na wystawie przykłady wskazały jednoznacznie, że takie zapotrzebowanie zgłaszali inwestorzy nie tylko budynków mieszkalnych, ale przemysłowych, usługowych, budynków biurowych i hal produkcyjnych oraz szkolnictwa. Kryteria projektu planu zagospodarowania przestrzennego i projektu architektonicznego są inne niż tylko rzut kształt i kolor.

W moim przekonaniu przedstawiona wystawa spełniła ważną funkcję dydaktyczną. Nauczyciel akademicki nie może nauczyć sztuki - sztukę tworzy twórca - ale może i powinien wskazać narzędzia i instrumenty niezbędne do realizacji dzieła.

W ramach cyklu **Energia, budownictwo, mobilność, przestrzeń** dyskusja o zmianach ustawy o planowaniu przestrzennym odbyła się 1. lutego. W dyskusji wzięli udział Wojewoda Helena Hatka, Wicewojewoda Lubuski Jan Świrepo oraz Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Olgierd R. Dziekoński.

Ponadto 1. i 2. lutego w Domu Kultury w Gubinie odbyła się polsko-niemiecka konferencja pt.: „**Energia, budownictwo, mobilność, przestrzeń - w kierunku budownictwa 0 energetycznego - perspektywa polska i niemiecka**”.

Zainteresowanych tematem i współpracą proszę o kontakt, email: J.Kopietz-Unger@ib.uz.zgora.pl

Janina Kopietz-Unger

> **Most w Pomorsku**

Środowisko akademickie Uniwersytetu Zielonogórskiego, reprezentowane przez Zakład Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, w pełni poparło inicjatywę Społecznego Komitetu Budowy Mostu na Odrze w Pomorsku (w odległości ok. 14 km na północ od Zielonej Góry).

Celem poparcia budowy mostu zebrano następujące kwoty:

- > na I-szym Karnawałowym Balu WILiŚ „Gala Inżynierów” (30.01.2009 r.) - 200,00 zł,
- > na bankiecie podczas międzynarodowej konferencji: 18th International Conference on Computer Methods In Mechanics CMM2009 (20.05.2009 r.) - 1100,00 zł.

Całą kwotę (1300,00 zł) przekazano 30.11.2009 r. na ręce Zbigniewa Wasylkowskiego - Przewodniczącego Społecznego Komitetu Budowy Mostu na Odrze w Pomorsku w celu założenia STOWARZYSZENIA, którego idea będzie wybudowanie wymarzonego mostu.

Życzymy STOWARZYSZENIU dalszego, nieustannego działania, pełnego sukcesów w dążeniu do wybudowania tego mostu, niezbędnego dla normalnej komunikacji okolicznych mieszkańców, ale także - rozwoju całego regionu Lubuskiego Trójmiasta.

> **Wizyta JM Rektora wraz z gośćmi w Instytucie Budownictwa**

Wizyta JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesława Osękowskiego, który jest Honorowym Członkiem Stowarzyszenia Przyjaciół Ziemi Gubińskiej (SPZG) wraz z grupą przedstawicieli tego Stowarzyszenia w dniu 8 grudnia 2009 roku była dla nas prawdziwym szczytem i wyróżnieniem. Nasi goście zwiedzili uczelnię, w tym nowoczesne urządzenia w laboratorium Instytutu Budownictwa, których pozyskanie jest zasługą przede wszystkim prof. Mieczysława Kuczmy, kierującego obecnie Zakładem Mechaniki Budowli w Instytucie Budownictwa. Spotkanie w Instytucie było okazją do wręczenia na ręce prezesa SPZG, Stefana Pilaczyńskiego, zestawu komputerowego przekazanego przez naszą Uczelnię na potrzeby redakcyjne Stowarzyszenia. Z przyjemnością odnotowu-

jemy też fakt, że redaktor naczelny Biuletynu "Gubin i okolice", Wiesław D. Łabęcki wyraził już wdzięczność SPZG za uzyskaną od nas pomoc na łamach ostatniego wydania Biuletynu.

> **11. Łużyckie Sympozjum MES w Cottbus**

27 listopada 2009 r. odbyło się w Cottbus kolejne sympozjum poświęcone metodzie elementów skończonych (MES) pod nazwą 11. *Lausitzer FEM-Symposium*, którego organizatorami są profesorowie niemieckich uczelni: prof. Hartwig Hübel i prof. Claus König z Hochschule Lausitz oraz prof. Peter Osterrieder z Brandenburgische Technische Universität. Tradycją tych naukowych spotkań jest prezentacja zagadnień teoretycznych oraz przykładów praktycznych zastosowań MES przez absolwentów tych uczelni a obecnie pracowników dużych firm produkcyjnych lub softwarowych (ostatnio Vattenfall Europe Generation AG, CADFEM GmbH, DYNAmore GmbH). W ramach kilkuletniej już współpracy również nasi pracownicy i absolwenci wygłaszali referaty na tym forum. W ostatnim sympozjum naszą uczelnię reprezentowali prof. Mieczysław Kuczma razem z dwoma studentami kierunku *budownictwa*: Marcelem Kiernożyckim i Waldemarem Ziolo.

Bożena Kuczma

> **CMM 2009 w Zielonej Górze – CMM 2011 w Warszawie**

18. Międzynarodowa Konferencja *Computer Methods in Mechanics - CMM 2009* odbyła się na Uniwersytecie Zielonogórskim w dniach 18-21 maja 2009 r. Konferencję Metod Komputerowych Mechaniki mają w Polsce długą tradycję sięgającą 1973r., kiedy to pierwsza konferencja z tego cyklu odbyła się w Poznaniu. Od tej pory odbywają się regularnie co dwa lata w różnych ośrodkach akademickich naszego kraju (wyjątek stanowił rok 2001, gdy konferencja CMM została „wchłonięta” przez konferencję European Conference on Computational Mechanics - ECCM 2001, która odbyła się w Krakowie). Współorganizatorami konferencji CMM 2009 byli: Polska Akademia Nauk (Sekcja Mechaniki Konstrukcji i Materiałów KILiW PAN, Sekcja Metod Komputerowych Mechaniki KM PAN), Polskie Towarzystwo Metod Komputerowych Mechaniki (PTMKM) i Uniwersytet Zielonogórski. Powierzenie naszemu uniwersytetowi organizacji konferencji CMM 2009 było dla nas dużym wyróżnieniem i świadectwem uznania wysokiego poziomu badań prowadzonych w tej dziedzinie nauki przez pracowników UZ.

Konferencja CMM 2009 była ważnym wydarzeniem naukowym gromadząc 300 uczestników z 24 krajów, w tym 90 uczestników z zagranicy. Wygłoszonych zostało prawie 250 referatów, w tym 11 Plenary Lectures (proszonych referatów plenarnych) i 28 Keynote Lectures (proszonych wykładów sekcyjnych) przez wybitnych specjalistów z całego świata. Byliśmy zaszczytzeni, że patronat nad konferencją CMM 2009 objęli: Marszałek Województwa Lubuskiego - Marcin Jabłoński, Prezydent Zielonej Góry - Janusz Kubicki, oraz gospodarz konferencji, JM Rektor Uniwersytetu

JM REKTOR PROF. CZESŁAW OSĘKOWSKI I GOŚCIE Z STOWARZYSZENIA PRZYJACIÓŁ ZIEMI GUBIŃSKIEJ W CZASIE ZWIEDZANIA LABORATORIUM INSTYTUTU BUDOWNICTWA

Zielonogórskiego - prof. Czesław Osekowski, którzy byli jednocześnie głównymi sponsorami konferencji. Swoją obecnością konferencję zaszczylił również Prezes Polskiej Akademii Nauk - prof. Michał Kleiber.

Współprzewodniczący konferencji CMM 2009, prof. Mięczysław Kuczma i prof. Krzysztof Wilmański, także w tym miejscu składają serdeczne podziękowania wszystkim sponsorom konferencji, członkom komitetów naukowych i organizacyjnego (International Scientific Committee, National Scientific Committee, Organizing Committee), uczestnikom konferencji oraz wielu osobom z naszej uczelni, których przychylność, zaangażowanie i pomoc przyczyniły się do tego, że konferencja CMM 2009 była dużym sukcesem.

Kolejna konferencja w tej serii, 19. Międzynarodowa Konferencja *Computer Methods in Mechanics - CMM 2011* odbędzie się w Politechnice Warszawskiej w dniach 9-12 maja 2011 r. 7 stycznia 2010r. mieliśmy przyjemność gościć na naszej uczelni prof. Adama Borkowskiego i prof. Tomasz Lewińskiego - współprzewodniczących konferencji CMM 2011. Prof. A. Borkowski jest kierownikiem Zakładu Systemów Inteligentnych w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, pełni też funkcję wiceprzewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych PAN. Prof. T. Lewiński jest kierownikiem Katedry Mechaniki Budowli i Zastosowań Informatyki w Politechnice Warszawskiej. Program pobytu gości obejmował spotkanie i wymianę doświadczeń z organizatorami CMM 2009 oraz wygłoszenie referatów na seminarium Centrum Modelowania Matematycznego UZ. Referaty, które przedstawili, prof. A. Borkowski: *Roboty mobilne - dziś i jutro*, prof. T. Lewiński: *Optymalizacja topologiczna konstrukcji*, wzbudziły duże zainteresowanie i długą dyskusję wśród uczestników seminarium (pracowników i studentów). W seminarium uczestniczyło wielu pracowników Zakładu Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa.

Bożena Kuczma

> Uprawnienia budowlane 2010

8. stycznia 2010 r. w Gmachu Biblioteki Miejskiej w Gorzowie Wlkp. odbyła się uroczystość wręczenia uprawnień zawodowych wydawanych przez Lubuską Okręgową Izbę

SPOTKANIE W BIBLIOTECE INSTYTUTU BUDOWNICTWA (OD LEWEJ):
M. KU CZMA (WSPÓLPRZEW. CMM 2009), A. BORKOWSKI (WSPÓLPRZEW. CMM 2011), T. LEWIŃSKI (WSPÓLPRZEW. CMM 2011), K. WILMAŃSKI (WSPÓLPRZEW. CMM 2009), K. KULA (CZŁONEK KO CMM 2009), W. SZAJNA (SEKRETARZ KO CMM 2009)

Inżynierów Budownictwa. Wśród gości honorowych zaproszonych na tę uroczystość znalazł się wicewojewoda lubuski mgr inż. Jan Świrepo oraz prof. Tadeusz Biliński i dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ, Dziekan WILiŚ UZ, obaj reprezentujący WILiŚ UZ. Wśród osób, które odbierały uprawnienia znaczący procent stanowili absolwenci Uniwersytetu Zielonogórskiego. Komisja Kwalifikacyjna postanowiła wyróżnić i nagrodzić cennymi nagrodami sześć osób, które najlepiej zdały egzamin państwowy na uprawnienia budowlane. W grupie nagrodzonych znaleźli się mgr inż. Jan Kostura (wynik na egzaminie 90,15%), mgr inż. Rafał Szafranek (92,76%), mgr inż. Przemysław Kobeszko (91,43%) oraz mgr inż. Mirosław Smok (92,62%). Cała czwórka to absolwenci studiów niestacjonarnych kierunku Inżynieria Środowiska. W sukcesie odniesionym na egzaminie państwowym znaczący udział mieli niewątpliwie pracownicy Instytutu Inżynierii Środowiska, z których pomocą wymienieni absolwenci zdobywali szlify zawodowe w murach UZ.

> Wspomnienie o prof. Janie Konradzie Stawiarskim

Profesora Jana Konrada Stawiarskiego poznałem jesienią 2007 roku. Połączyła nas idea uruchomienia kierunku Architektura i Urbanistyka na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Entuzjazm Profesora udzielił się zarówno prof. Tadeuszowi Kuczyńskiemu, ówczesnemu Dziekanowi WILiŚ jak i mnie pełniącemu wtedy funkcję dyrektora Instytutu Budownictwa. To dzięki Janowi uwierzyliśmy, że uda nam się uruchomić na Wydziale kierunek architektura i urbanistyka. Po decyzji Senatu UZ Janowi jakby ubyło lat. Bardzo intensywnie dopracowywał wszystkie szczegóły programu, zabiegał o pozyskanie pracowników, troszczył się o wyposażenie sal. Nie ukrywał, że spełniło się jedno z największych marzeń Jego życia: architektura i urbanistyka zaczęła funkcjonować w nauczaniu akademickim tu w Zielonej Górze, w mieście, z którym związał swe losy w 1964 r.

W latach 2008-2009 był stałym i zawsze mile widzianym gościem w sekretariacie Dziekana. Wszystkie moje spotkania z Janem miały podobny scenariusz: najpierw na ogół trudne sprawy służbowe związane z architekturą, a potem swobodna rozmowa na tematy obu nam tak bliskie: bolesna historia współczesna, idea budowy pomnika Marszałka, upamiętnienie wydarzeń zielonogórskich z 1960 roku, Golgota Wschodu, różaniec Sybiraków, Matka Sybiraczka, pomnik Chrystusa Króla w Świebodzinie, dzieło Jana Papiny powstające w Ochli i wiele innych spraw, wszystkie z wydzwiekiem patriotycznym lub religijnym. Bardzo sobie cenię te wspólnie spędzone chwile.

Podczas jednego ze spotkań, bodaj w lipcu 2009 r., Jan pokazał mi fotografię małego chłopca w towarzystwie rodziców; to był mój Jaś Stawiarski z rodzicami. Cała trójka ubrana odświętnie, a Jaś trzymający uchwyt małej taczki. Nietrudno było zgadnąć: to była rodzinna wyprawa do Krakowa w okresie, gdy cały Naród w latach 1934-1937 uspywał kopiec Marszałka. Takie wychowanie odebrał Jan, taka wspaniała postawa patriotyczna cechowała Jana zawsze i taki pozostanie w mojej pamięci.

24 listopada 2009 spotkaliśmy się w domu Profesora na Źródlanej (w spotkaniu wzięła udział także Pani prof. Janina Kopietz-Unger). Rozmowa dotyczyła oczywiście archi-

NA ZDJĘCIU OD LEWEJ: PROF. JAN STAWIARSKI, PAN JAN PAPINA, PROF. CZESŁAW OSEKOWSKI, REKTOR UZ, DR. HAB. INŻ. JAKUB MARCINOWSKI, PROF. UZ, DZIEKAN WILIŚ (ZDJĘCIE Z 9.07.2009 R.).

tektury, była mowa o planach na przyszłość, o konferencji, w której Profesor miał wziąć aktywny udział. Nikt z nas wtedy nie przypuszczał, że będzie to nasze ostatnie spotkanie. 24 grudnia odszedł od nas na zawsze pogrążając w smutku Rodzinę i licznych przyjaciół.

Drogi Janie, „*In Paradisum deducant te Angeli...*”

„*Niech Aniołowie zawiodą Cię do Raju...*”

Spoczywaj w pokoju wiecznym.

dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ,
Dziekan WILIŚ

***

Kiedy umiera ktoś bliski trudno ustrzec się od refleksji natury osobistej. W grudniu po długiej i ciężkiej chorobie zmarł Jan Stawiarski. Zostawił nas zdumionych i zakłopotanych tym, że to co współtworzył może odtąd oddziaływać już tylko poza nim jako osobą - Janem Stawiarskim.

Profesor Jan Stawiarski urodził się pod Lwowem. W roku 1940, w lutym, w ramach pierwszej wielkiej zsyłki został wywieziony z rodziną na Syberię. Jak mawiał, należał do tych szczęśliwych ludzi, którym udało się wrócić z zesłania do Polski (w roku 1946).

Osiadł w Jarocinie, gdzie ukończył znane Liceum Ogólnokształcące. Po studiach we Wrocławiu uzyskuje dyplom magistra inżyniera w zakresie architektury i urbanistyki.

Jan Stawiarski był człowiekiem twórczym, nie tylko jako architekt urbanista, ale także w tym co budował publicznie. Jako architekt pracował i działał w różnych zespołach obejmując także stanowisko architekta powiatowego w Pleszewie.

Profesor Jan Stawiarski posiadał ogromne doświadczenie organizacyjne i dydaktyczne, którego rezultaty miały możliwość obserwować przez wiele lat. Pracował w bardzo różnych środowiskach i uczelniach (Warszawie, Białymstoku, Szczecinie, Legnicy, Poznaniu, Bydgoszczy, Zielonej Górze), o różnych programach kształcenia, które współtworzył, znajdując zawsze bardzo dobry kontakt ze

studentami i cieszył się wśród nich jak i pedagogów autentycznym autorytetem.

Profesor Jan Stawiarski nade wszystko był wspaniałym człowiekiem. Wysoko cenię sobie, że szczęśliwy los pozwolił mi znaleźć się w kręgu Jego przyjaciół. Należał bowiem do nielicznej grupy ludzi, którym okrutny los zgotował katorgę, a mimo to nie miał do nikogo urazu i pretensji. Dość często w naszych rozmowach przy kieliszku koniaku Profesor wracał wspomnieniami do tajgi. Z wielką czułością, bez żalu, wspominał ludzi rosyjskich - podkreślając ich ciężki los „nie lepszy od naszego”. Z humorem opowiadał anegdoty o sobie i ludziach tam zesłanych. Czasem marzył. Zwykł wtedy mówić „życie było trudne, ale piękne - byliśmy przecież młodzi. Chciałbym tam z tobą pojechać, żebyś zobaczył jak okrutna jest tajga i żebyś usłyszał jak pięknie śpiewa”.

Janku, niedługo będziemy razem i pojedziemy, ale najpierw muszę pomóc ukończyć budowę Architektury i urbanistyki, którą Ty rozpocząłeś. Studenci by nam nie wybaczyli.

prof. Jan Gawron

> Nagrody Ministra Infrastruktury za najlepsze prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinie budownictwa

22 grudnia 2009 r. odbyła się uroczystość wręczenia nagród i wyróżnień 43. edycji konkursu **Ministra Infrastruktury za prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje w dziedzinach architektury, budownictwa, urbanistyki, gospodarki mieszkaniowej i komunalnej, ekonomiki budownictwa i inwestycji oraz nieruchomości**. Wydarzenie to miało miejsce w Gmachu Naczelnej Organizacji Technicznej w Warszawie.

Spośród 10 prac dyplomowych zgłoszonych do tego konkursu z naszego Wydziału, jedna praca została nagrodzona, a dwie otrzymały wyróżnienie. Przewodniczącym Komisji Nagród był prof. Lech Czarnecki.

Do nagrodzonych prac należała praca magisterska **mgr inż. Wojciecha Walkowiaka** pt.: *Most belkowy ze sprzężeniem zewnętrznym typu EKSTRADOSED*. Promotorem tej pracy był dr hab. inż. Czesław Machelski.

Wyróżnienie Ministra Infrastruktury uzyskały prace magisterskie: **mgr inż. Marii Czechowskiej** pt.: *Modele kondensacji i parowania w przegrodach budowlanych oraz mgr inż. Ewy Łukomskiej* pt.: *Ocena możliwości poprawienia własności fizycznych budynków podlegających renowacji w porównaniu z parametrami nowych budynków pasywnych*. Promotorem obu tych prac był prof. Krzysztof Wilmański.

W ramach konkursu oceniano również wybitne publikacje z zakresu szeroko pojętego budownictwa i tutaj z przyjemnością informujemy, iż w tej dyscyplinie nagrodę otrzymał **prof. Czesław Machelski** z IB za książkę pt.: *Modelowanie mostowych konstrukcji gruntowo-powłokowych. Tom III*, wydana przez Dolnośląskie Wydawnictwo Edukacyjne we Wrocławiu.

Wszystkim osobom nagrodzonym serdecznie gratulujemy i życzymy owocnej pracy w wybranym zawodzie i wiele szczęścia i radości w życiu osobistym.

Marek Dankowski

> To był BAL!!!

22 stycznia 2010 r. studenci oraz pracownicy Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego zatańczyli walca. Tak rozpoczęła się II WYDZIAŁOWA GALA INŻYNIERÓW WILIŚ, która tradycyjnie odbyła się w okazałym hallu budynku A-8.

W tegorocznej Gali wzięło udział 230 osób, w tym Dziekan dr hab. inż. Jakub Marciniowski, prof. UZ z Matżonką, Prodziekani, Wykładowcy oraz liczne grono studentów i sympatyków Wydziału.

Pojawili się również przedstawiciele sponsorów, którzy znacząco wsparli organizację balu poprzez ufundowanie ciekawych nagród na loterię fantową, w tym: Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, Zielonogórskich Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o., Budikomu, Hertz Systems Ltd Spółka z o.o., To-Tu catering, Samorządu Studenckiego Politechniki Poznańskiej, Perfumerii Douglass, Glittera, Cinema City, Empiku, Studia Kwiatowego, Hot Shots Snooker & Bilard, Piekarni - Cukierni Rema, Solarium Athon, Komputronika, Pizzerii DaGrasso oraz Pizzy Taxi. A także - liczne media.

Tegoroczny bal okazał się być kolejnym sukcesem organizacyjnym licznej grupy studentów, dowodzonej tradycyjnie przez Sylwię Świątek i Tomasza Stanisławiaka. Każdy z nich dostawał zadanie specjalne, które realizował pod szczególnym okiem Prodziekana ds. studenckich - prof. Urszuli Kołodziejczyk oraz mgr inż. Anny Asani z Instytutu Inżynierii Środowiska. Przykładowo, wystrój sali balowej przygotowali studenci *architektury i urbanistyki* pod kierunkiem Anny Kaczmarek. Jak się okazało - są oni w stanie zaaranżować każdą przestrzeń (w tym dwukondygnacyjną) na salę balową. Uzupełnienie dekoracji stanowiło profesjonalne oświetlenie i nagłośnienie, za które odpowiadał Tomasz Stanisławiak i Krystian Mrozek.

Tegoroczny bal to nie tylko zabawa taneczna. Szczególną rolę w uatrakcyjnieniu imprezy odegrała grupa studentów, na czele z Darią Błaszczyk, Hanną Leśną i Ewelina Owoc, którzy przygotowali ciekawe konkursy z nagrodami. Bawiono się w nich znakomicie, odpowiadając z pozoru na proste, aczkolwiek podchwytliwe pytania z wielu dziedzin nauki, w tym - ściśle inżynierskich. Szczególnym zainteresowaniem cieszyła się konkurencja „wiązania krawata w elegancki węzeł”, powtarzana trzykrotnie z uwagi na liczbę chętnych.

Nie obyło się również bez oryginalnego powitania i otrzęsin studentów I-go roku, którzy zostali pasowani na studentów Wydziału, otrzymując tarczę i skróconą wersję indeksu.

Pamiętano również o tegorocznych absolwentach, którym wręczono fikcyjne dyplomy ukończenia studiów (podobno respektowane przez przyszłych pracodawców). Były łzy, uściski, gratulacje... Aż trudno uwierzyć, że jesteśmy tak mocno zintegrowani.

Bal uświetnił Mateusz Uramowski, pełniący obowiązki DJ-a, który zaskoczył wszystkich mocą nieprzemijającej energii i dużych umiejętności estradowych. Prezentując wiele popularnych przebojów dał okazję do wspaniałej zabawy, przy dźwiękach melodii - jak się okazało w chóralnym śpiewie - znanych i powtarzanych „od zawsze”, przez kolejne pokolenia studentów, absolwentów, magistrów i profesorów.

Dobrze się stało, że podjęte w ubiegłym roku gigantyczne przedsięwzięcie, o nazwie I Gala Inżynierów WILIŚ, zo-

OFICJALNE OTWARCIE II GALI WILIŚ DOKONANE PRZEZ DZIEKANA WILIŚ - PROF. J. MARCINOWSKIEGO

PRODZIEKAN DS. STUDENCKICH PROF. URSZULA KOŁODZIEJCHYK - INICJATORKA GALI PREZENTUJE OSOBY SZCZEGÓLNE ZAANGAŻOWANE W ORGANIZACJĘ UROCZYSTOŚCI

NIECIERPLIWE OCZEKIWANIE NA WYNIKI LOSOWANIA „WIELKIEJ LOTERII FANTOWEJ!”

TANCE

QUIZ Z NAGRODAMI - CHWILA NAPIĘCIA PRZED PODANIEM PRAWIDŁOWEJ ODPOWIEDZI

PASOWANIE PIERWSZAKÓW NA PEŁNOPRAWNYCH STUDENTÓW WYDZIAŁU

„ALE TO JUŻ BYŁO I NIE WRÓCI WIĘCEJ...”: POŻEGNANIE TEGOROCZNYCH ABSOLWENTÓW

TO BYŁ BAL...

stało powtórzone w tym roku. I to ze wzmocnioną energią, dając jeszcze większe powody do satysfakcji uczestnikom i organizatorom imprezy.

Wszyscy mamy nadzieję na kolejne spotkanie podczas III Gali Inżynierów WILiŚ w 2011 r.

Organizatorzy II Gali Inżynierów WILiŚ

> WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

> Konkurs nr 38, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

Projekt badawczy: własny.

Numer wniosku: N N112 339438.

Dyscyplina naukowa: N112 Makro- i Mikroekonomia.

Instytucja realizująca: Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Ekonomii i Zarządzania.

Status: zakwalifikowany do finansowania.

Tytuł projektu:

Ocena poziomu efektywności gospodarki odpadami w województwie lubuskim w kontekście rozwoju zrównoważonego. Analiza systemowa z wykorzystaniem techniki LCA i GIS do optymalizacji gospodarki odpadami.

Kierownik projektu: dr inż. Joanna Zarębska, WEZ.

Wykonawcy:

dr inż. Janusz Adamczyk, WEZ,

dr Brygida Beata Cupiał, WEZ,

dr Robert Dylewski, WMIE.

Robert Dylewski

> Nagroda miasta Zielonej Góry

Miejska Kapituła Zielonej Góry przyznała trzy nagrody miasta. Jedną z tych nagród otrzymał dr Mieczysław Trąd, nasz zasłużony pracownik Zakładu Dydaktyki Matematyki i Teorii Liczb, współtwórca Klubu Młodych Matematyków "Pitagoras". Serdeczne gratulacje i życzenia zdrowia oraz dalszej aktywnej pracy przesyłają tą drogą pracownicy naszego Wydziału. Aleksander Grytczuk (por. "Gazeta Lubuska" 24. 11. 2009 r.)

> Seminarium wydziałowe

W ramach seminarium wygłoszono następujące referaty:

9 grudnia - Andrzej Fryszkowski (Politechnika Warszawska): *O retrakcjach przestrzeni L_1 na zbiór rozwiązań inkluzji lipschitzowskiej;*

13 stycznia - Jörg Koppitz (Uniwersytet Poczdamski): *The study of varieties of rings.*